

مقایسه کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان در دانش‌آموزان کم‌شنوای شدید با دانش‌آموزان شنوا

* آذر مهری^۱، دکتر رضا نیلی‌پور^۲، دکتر مسعود کریملو^۳

چکیده

هدف: با توجه به اینکه دانش‌آموزان کم‌شنوای از کنش‌ها و توانش‌های کاربردی کمتری برخوردارند، لذا پژوهش حاضر به مقایسه این جنبه‌های کاربردشناختی زبان در دانش‌آموزان مدارس باعچه‌بان با دانش‌آموزان شنواي مدارس شهر تهران می‌پردازد.

روش بررسی: تعداد ۷۰ دانش‌آموز کم‌شنوای دختر و پسر بافت شنواي شدید (۹۰ - ۷۰ دسی‌بل) با میانگین معدل تحصیلی ۱۵ - ۱۸ در پایه‌های تحصیلی اول دبیرستان تا پیش‌دانشگاهی با نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند. سپس این دانش‌آموزان، با ۷۰ دانش‌آموز شنواي همگن از نظر جنس، پایه تحصیلی، نوع رشته تحصیلی و محله زندگی که براساس جوهرکردن انتخاب شده بودند مقایسه شدند. روش پژوهش مقایسه‌ای از نوع مقطعی بوده است. ابزار پژوهش عبارتند از: پرسشنامه و آزمون کنش‌ها و توانش‌های کاربردی (شامل: درک و بیان استعاره - درک و بیان ضرب المثل - درک‌کش گفتارهای غیرمستقیم - درک استنباط معنی - انتخاب بهترین عنوان و درک جملات طنزآمیز). جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های کروسکال والیس، من ویتنی یو، آزمون تی و تی زوجی استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج پژوهش نشان داد که بین میانگین نمره کل کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان در دو گروه کم‌شنوای شنواي تفاوت معنی داری وجود دارد ($P < 0.05$). همچنین بین میانگین نمره کل کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان در گروه کم‌شنوای شنواي بین پایه‌های تحصیلی اول دبیرستان تا پیش‌دانشگاهی تفاوت معنی دار وجود دارد ($P < 0.05$). در صورتی که بین میانگین نمره کل کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان در گروه کم‌شنوای شنواي بین پایه‌های تحصیلی اول دبیرستان تا پیش‌دانشگاهی تفاوت معنی دار نیست ($P > 0.05$).

نتیجه‌گیری: دانش‌آموزان کم‌شنوای نسبت به دانش‌آموزان شنواي توانش‌های کاربردی زبان را کمتر درک می‌کنند. همچنین در بافتها و موقعیت‌های مختلف قادر به استفاده مناسب از آن‌ها نیستند.

کلید واژه‌ها: زبان / کاربردشناختی زبان / استعاره / ضرب المثل / کم‌شنوایی / گفتار

- ۱- کارشناس ارشد گفتار درمانی، عضو هیئت علمی دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تهران
- ۲- دکتراى زبانشناسی، استاد دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی
- ۳- دکتراى آمار حیاتی، استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۵/۵/۱۸
تاریخ پذیرش مقاله: ۸۵/۷/۲۶

*آدرس نویسنده مسئول:
تهران، خ انقلاب، پیج شمیران،
دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم
پزشکی تهران، گروه گفتاردرمانی
تلفن: ۰۲۱ ۷۷۵۳۵۱۳۲

* E-mail: Azar-mehri@yahoo.com

مقدمه

دانش زبانی دو بعد توانش (Competence) و کنش (Performance) زبانی را دربرمی‌گیرد. توانش زبانی، دانش ناخودآگاه سخنگویان یک زبان درباره معانی و دستور آن زبان و کنش زبانی، کاربرد زبان در زندگی روزمره یا در حقیقت همان گفتار می‌باشد^(۱).

در زمینه دانش کاربردی زبان که مبحث و پایه اصلی این پژوهش می‌باشد، مطالعات مختلفی صورت گرفته است و طبق آن، دیدگاهها و نظرات متنوعی درباره کاربردشناسی زبان چگونگی استفاده مناسب تعريف، کاربردشناسی ترکیبی است که دانش چگونگی استفاده مناسب از زبان را در موقعیت‌های اجتماعی شامل می‌شود. اهداف کاربردشناسی شامل: به دست آوردن اطلاعات، برآوردن نیازها یا به اشتراک گذاشتن یک اندیشه و تفکر می‌باشد. در تئوری زبان‌شناسی، مطالعه کاربرد زبان، کاربردشناسی (pragmatic) نامیده می‌شود^(۲). از آن جاکه معنی یک گفته به سادگی به وسیله معنی کلمات داخل جمله و روابط معنایی بین آن‌ها مشخص نمی‌شود، قسمتی از معنی، چیزی است که گوینده در ساختن یک گفته انجام می‌دهد و این دقیقاً وابسته به معنی لفظی جمله نیست، بلکه به زمینه و بافت (context) گفته بستگی دارد. جمله‌های مبهم (ambiguity) طنزآمیز (humour)، شوخی‌های زبانی، ضربالمثل‌ها، استعاره‌ها و معانی مجازی (nonliteral meaning) همه نمونه‌هایی از این دست هستند. مجموع آگاهی‌هایی که ما را در درک و کاربرد بیش از نیمی از جمله‌های دستوری زبان کمک می‌کند، کاربردشناسی زبان نام‌گفته است^(۳).

کارکردهای زبان بطور وسیعی با اقتضای سن افزایش می‌یابد و کودک به تدریج متوجه می‌شود که نیاز دارد توضیح بدهد، توصیف کند، مستقیم پاسخ دهد، دلیل بیاورد، فرضیه ارائه دهد، به علت موضوعی استناد کند و نتایجی را پیش‌بینی کند (تاف، ۱۹۷۷). با افزایش سن در دوران نوجوانی، نوجوان آگاه می‌شود که جنبه‌های ارتباطی متفاوتی وجود دارد و با توجه به نوع مخاطب، ارتباط تغییر می‌کند (بلیس، ۱۹۹۲). نوجوانان بزرگتر (در مقطع دبیرستان) زبان را به طور خلاقانه در سخنان کنایه‌دار (sarcasm)، شوخی‌ها، کلمات و جملات دومعنایی استفاده می‌کنند (شولتز، ۱۹۷۴). همچنین آنها به طور ارادی و خودکار از استعاره استفاده می‌نمایند (گاردنر، کیرچر، وینر و پرکینز، ۱۹۷۵) و می‌توانند رفتارهای پیچیده و پدیده‌های واقعی را توضیح دهند (ایلکیند، ۱۹۷۰).^(۴)

مباحث اصلی پیرامون مسائل کاربردشناسی ارتباط شامل: بافت موقعیتی، بافت قصدمند، بافت شنونده و بافت زبانی می‌باشند^(۵). در بافت موقعیتی، یک موقعیت ممکن است قسمتی از واقعی روزمره باشد

که حاکی از واقعه‌ای در حال اتفاق افتادن می‌باشد و معمولاً عنوانی دارد که شرکت‌کنندگان در مکالمه روی آن متتمرکز می‌شوند. بسیاری از جملات عنوان خود را بیان نمی‌کنند اما یک عنوان ضمنی (topic implicature) و ناآشکار را با توجه به بافت به شنونده ارائه می‌دهند. بنابراین عنوان گفتمان عنوانی است که به دو یا بیشتر از دو گفته بسط داده می‌شود و دارای انسجام نحوی و معنایی مرتبط باهم می‌باشد. بافت دیگری که تحت تأثیر زبان است، بافت مربوط به نیات و مقاصد گوینده می‌باشد. گوینده به منظور رسیدن به یک سری اهداف خاص آن را بیان می‌نماید. در زمینه بافت شنونده کودکان باید قادر باشند که نقطه نظرات دیگران را از بافت دریافت کنند. بعد از همین اطلاعات می‌توانند در استفاده مناسب از زبان به آن‌ها کمک کنند. بافت زبانی نیز بعنوان یک سری از جملاتی است که به واسطه عنوان، چارچوب، موقعیت خاص زبانی و دانش مشترک گوینده و شنونده به هم‌دیگر متصل شده‌اند. در بافت زبانی صرفاً به معنای لفظی کلمات و جملات پرداخته نمی‌شود بلکه سایر معانی نیز در نظر گرفته می‌شود^(۶). استعاره و جملات کلیشه‌ای بخشی از دانش زبانی هر گوینده است که درک آن‌ها به پردازش جداگانه‌ای نیاز دارد و در واقع در معنی استعاره، ورای معنای لفظی آن‌ها و در حین استفاده از زبان باید در نظر گرفته شود^(۷).

با توجه به مطالب فوق کودکان شنوا در طی رشد یاد می‌گیرند که سبک ارتباطی خود را با بافت موردنظر متناسب کنند (جنبه کاربردشناسی) و درباره متناسب بودن چنین سبکی اندیشه نمایند. در صورتی که با توجه به شدت و نوع افت شنوا، کودکان دارای آسیب شنوا بی به طور واضح در درک گفتمان دیگران دچار مشکلاتی هستند که به مشکلاتی در شناخت و یادگیری زبان منجر می‌شود و شواهد آن در ارتباط‌شان دیده می‌شود. این کودکان درک آموخته‌شده‌ای از ماهیت چندگانه ارتباط در انواع موقعیت‌های اجتماعی ندارند. بنابراین بنظر می‌رسد بسیاری از تفاوت‌های اجتماعی مکالمه که همیشه از طریق یادگیری ضمنی اتفاق می‌افتد در این کودکان نیازمند آموزش مستقیم و آشکار است^(۸).

بر این اساس تحقیقات مختلفی در زمینه جنبه کاربردی زبان صورت گرفته است. از آن جمله پژوهشی است که در سال ۱۹۸۵ توسط شیرمر روی ۲۰ کودک ۳ تا ۵ ساله با کم‌شنوا بی شدید تا عمیق بدون داشتن معلومیت دیگر انجام شد و مشخص گردید که کودکان کم‌شنوا در رشد کارکردهای زبان نسبت به کودکان شنوا تا حدودی دچار تأخیر هستند. این پژوهش با مطالعه کرتیس و همکارانش ۱۹۷۹ تا حدودی تفاوت دارد چراکه آنان عنوان نمودنده در شکل‌های رشدی اولیه ارتباطی، مقاصد مشابهی در بین کودکان شنوا و کم‌شنوا وجود دارد^(۹).

یعنی افت شنوازی شدید (۹۰ - ۷۰ دسی بل) و میانگین معدل ۱۸ - ۱۵ از چهارپایه تحصیلی صورت گرفت. در بین این دانش آموزان افرادی که دارای یک گوش با شنوازی شدید و گوش دیگر با افت شنوازی دیگر (متوسط یا عمیق) بودند، افرادی که کم شنوازی اکتسابی (قبل از سن زبان آموزی یا پس از سن زبان آموزی) داشتند و افراد دو معلولیتی از پژوهش حذف شدند. فرض بر این گذاشته شد که کم شنوازیانی که به دوره متوسطه راه می‌یابند و معدل ۱۸ - ۱۵ دارند، از هوش طبیعی برخوردارند. بدین ترتیب با در نظر گرفتن محدودیت‌های موردنظر ۷۰ دانش آموز (۱۷ پسر و ۵۳ دختر) از چهارپایه تحصیلی انتخاب شدند. از این تعداد، ۲۱ نفر در پایه تحصیلی اول دبیرستان، ۱۶ نفر در پایه دوم دبیرستان، ۲۶ نفر پایه سوم دبیرستان و ۷ نفر در پایه پیش‌دانشگاهی بودند (غیر از پایه پیش‌دانشگاهی که همگی دختر بودند، بقیه پایه‌ها شامل هر دو جنس دختر و پسر بودند). این دانش آموزان در رشته‌های تحصیلی هنرستان (فنی و حرفه‌ای) و کار و دانش شامل: کامپیوتر، گرافیک، طراحی و دوخت، قنادی، رشته برق صنعتی و ساختمان تحصیل می‌کردند. با توجه به اینکه دانش آموزان کم شنوا از منطقه‌های مختلف شهر تهران در مدارس باگچه‌بان بودند، منطقه و محل زندگی آنان ملکی برای انتخاب آزمودنی‌های شنوا در مدارس عادی بود. بنابراین گروه شاهد نیز با نمونه‌گیری هدفمند از دانش آموزان شنوا با توجه به جنس، پایه تحصیلی، رشته تحصیلی، منطقه و محله زندگی با گروه کم شنوا همگن شده (matching) و در مجموع تعداد ۱۴۰ دانش آموز انتخاب شدند که پس از توضیح روش و هدف مطالعه برای آنها و والدینشان رضایت آنها اخذ گردید. پس از مصاحبه و تکمیل پرسشنامه، آزمون کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان انجام شد. این آزمون شامل ۹ مقوله: درک تصویری استعاره^۱، درک نوشتاری استعاره^۲، بیان استعاره، درک نوشتاری ضرب المثل^۳، بیان ضرب المثل، درک کنش گفتارهای غیرمستقیم^۴، درک استنباط معنی^۵، انتخاب بهترین عنوان (topic) و درک جملات طنز آمیز^۶ بود (۱۵). برای هر مقوله ۱۰ آیتم در نظر گرفته شد که غیر از بیان استعاره و بیان ضرب المثل، بقیه مقوله‌ها به صورت سوالات چهارگزینه‌ای انتخاب شدند. پس از جمع‌آوری اطلاعات، از نرم‌افزار اس.پی.اس. برای تجزیه و تحلیل استفاده شد. روش‌های آماری مورد استفاده شامل آزمون‌های کولموگروف - اسمیرنوف، کروسکال والیس، من وینتی بیو، تی تست و تی زوجی بود.

۱ - metaphor picture test
۲ - written metaphor test
۳ - proverb metaphor test
۴ - indirect speech acts
۵ - comprehension inferred meaning
۶ - appreciating of humour

در پژوهشی دیگر که در سال ۱۹۸۰ توسط پژوهشگران کالج گالادت (Gallaudet) در واشینگتن در زمینه جنبه‌های اجتماعی - فرهنگی، زبان، ارتباط و تحقیقات آموزشی افراد کم شنوا بالای ۱۰ سال صورت گرفت، مشخص گردید که افراد کم شنوا توانایی درک استعاره‌های زبان انگلیسی را دارند (۱۰). در پژوهشی دیگر که در سال ۱۹۸۰ توسط ایران نژاد در دانشگاه ایلینوی بر روی ۴۶ کم شنوا ۹ تا ۱۷ ساله انجام شد، مشخص گردید که برخلاف دیدگاه عمومی، این نوجوانان توانایی درک استعاره‌های موجود در داستان‌های کوتاه انگلیسی را دارند (۱۱). ریتهوس در ۱۹۸۱ بر روی افراد کم شنوا و سخت شنوا مطالعاتی انجام داد و نشان داد که افراد کم شنوا تحت تأثیر استعاره‌های موجود در مکالمه قرار می‌گیرند (۱۲). وی همچنین در سال ۱۹۸۲ پژوهش دیگری را درباره درک استعاره در افراد کم شنوا ۱۰ ساله انجام داد و عنوان کرد که افراد کم شنوا مورد مطالعه وی توانمندی درک زبان استعاره را به شکل قاعده‌مند و منظم دارند (۱۳).

ریتهوس و کنیون (۱۹۹۱) در تحقیق دیگری یادگیری استعاره‌های زبانی را در افراد کم شنوا ۱۹ - ۶ ساله مطالعه کردند و رابطه معنی دار مثبتی بین سن و یادگیری استعاره یافتند. همچنین اشاره کردند که استعاره به درجه کم شنوا کودکان یا روش ارتباطی آنها ارتباط ندارد (۱۴). متأسفانه در ایران در زمینه کاربرد شناسی زبان و توانش‌های کاربردی چه در دانش آموزان شنوا و چه در دانش آموزان کم شنوا هیچ پژوهشی صورت نگرفته است. بنابراین با توجه به پژوهش‌های خارجی که در این زمینه تاکنون صورت گرفته است هدف اصلی این پژوهش، مقایسه برخی کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان در دانش آموزان کم شنوا دوره متوسطه تحصیلی مدارس باگچه‌بان با گروه دانش آموزان شنوا هم منطقه با آنها در شهر تهران می‌باشد. فرضیات این پژوهش، مقایسه از: بین میانگین نمره هریک از کنش‌ها و توانش‌ها در دانش آموزان کم شنوا در پایه‌های تحصیلی مختلف تفاوت وجود دارد. و نیز بین هریک از کنش‌ها و توانش‌ها در دو گروه کم شنوا و شنوا تفاوت معنی دار وجود دارد.

روش بررسی

روش این پژوهش مورد - شاهدی از نوع مقطعی است. جامعه آماری دانش آموزان کم شنوا و شنوا دوره متوسطه تحصیلی مدارس باگچه‌بان و مدارس عادی شهر تهران می‌باشد. در میان مدارس باگچه‌بان تمام ۶ مدرسه دخترانه و پسرانه که دارای دوره متوسطه تحصیلی بودند انتخاب شده و نمونه‌گیری هدفمند با در نظر گرفتن محدودیت‌های قابل کنترل

تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود ندارد.
– بین دانشآموزان کم شنوا در درک جملات طنزآمیز در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود دارد. این تفاوت معنی دار بین پایه‌های تحصیلی اول و دوم، اول و پیش‌دانشگاهی است.

– بین دانشآموزان کم شنوا در نمره کل کنش‌ها و توانش‌ها در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود دارد و این تفاوت معنی دار در پایه‌های اول و پیش‌دانشگاهی، سوم و پیش‌دانشگاهی می‌باشد. با توجه به تعداد زیاد جداول در این قسمت، از ارائه آنها خودداری شده و صرف‌آجدول (۱)، به عنوان نمونه ارائه شده است.

برای بررسی این فرض که بین دانشآموزان شنوا در پایه‌های تحصیلی مختلف در میانگین نمره هریک از توانش‌ها تفاوت وجود دارد یا خیر، یافته‌های زیر بدست آمد:

– بین دانشآموزان شنوا در درک نوشتاری استعاره، درک تصویری استعاره، بیان استعاره، بیان ضربالمثل، درک کنش گفتارهای غیرمستقیم، درک استنباط معنی، انتخاب بهترین عنوان، درک جملات طنزآمیز و نمره کل کنش‌ها و توانش‌ها در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود ندارد. به عنوان نمونه در جدول (۲) درک کنش گفتارهای غیرمستقیم در دانشآموزان شنوا در پایه‌های تحصیلی مختلف ارائه شده است.

– بین دانشآموزان شنوا در درک نوشتاری ضربالمثل در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود دارد و این تفاوت بین پایه‌های اول و دوم، اول و سوم، دوم و پیش‌دانشگاهی می‌باشد. در بررسی این فرض که بین هریک از کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان در دو گروه کم شنوا و شنوا تفاوت معنی دار وجود دارد، نمودار شماره (۱) ارائه می‌گردد. با توجه به این نمودار و مقایسه میانگین نمرات کسب شده در هر آزمون در دو گروه، با انجام آنالیزهای آماری، در کلیه توانش‌ها با $P = 0.05$ در دو گروه شنوا و کم شنوا تفاوت معنی دار است (نمودار ۱).

متغیرهای زبانی در گروههای کم شنوا و شنوا نرمال بودن توزیع متغیرها رد شد که در آن‌ها از آزمون‌های غیرپارامتری استفاده شد. همچنین اعتبار (reliability) آزمون با آزمون آلفای کرونباخ سنجیده شد و با $\alpha = 0.92$ این آزمون قابلیت تکرار دارد.

یافته‌ها

فرض بر این بود که بین میانگین نمره هریک از کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان در دانشآموزان کم شنوا در پایه‌های تحصیلی مختلف تفاوت وجود دارد. در بررسی این فرضیه، یافته‌های زیر بدست آمد:

– بین دانشآموزان کم شنوا در درک نوشتاری استعاره در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود دارد. این تفاوت معنی دار بین پایه‌های تحصیلی اول و پیش‌دانشگاهی می‌باشد.

– بین دانشآموزان کم شنوا در درک تصویری استعاره در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود دارد. این تفاوت معنی دار بین پایه‌های تحصیلی اول و پیش‌دانشگاهی می‌باشد.

– بین دانشآموزان کم شنوا در بیان استعاره در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود دارد. این تفاوت معنی دار بین پایه‌های تحصیلی اول، دوم، سوم و پیش‌دانشگاهی می‌باشد.

– بین دانشآموزان کم شنوا در درک نوشتاری ضربالمثل در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود دارد. این تفاوت معنی دار بین پایه‌های تحصیلی اول و پیش‌دانشگاهی می‌باشد (جدول ۱).

– بین دانشآموزان کم شنوا در بیان ضربالمثل در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود ندارد.

– بین دانشآموزان کم شنوا در درک گفتارهای غیرمستقیم در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود ندارد.

– بین دانشآموزان کم شنوا در درک استنباط معنی در پایه‌های تحصیلی مختلف با $P = 0.05$ تفاوت معنی دار وجود ندارد.

– بین دانشآموزان کم شنوا در انتخاب بهترین عنوان در پایه‌های

جدول ۱- مقایسه میانگین نمره درک نوشتاری ضربالمثل در دانشآموزان کم شنوا به تفکیک پایه‌های تحصیلی

P-value	درجه آزادی	F آزمون	انحراف معیار	میانگین نمره درک نوشتاری ضربالمثل	تعداد	شاخص‌های آماری	پایه‌های تحصیلی
۰.۰۲۵	۳	۳/۳۲	۲/۶۵	۴/۱۴	۲۱	اول	پایه‌های تحصیلی
			۲/۹۹	۵/۰۶	۱۶	دوم	
			۲/۷۶	۵/۳۰	۲۶	سوم	
			۲/۴۳	۷/۷۱	۷	پیش‌دانشگاهی	
			۲/۷۴	۵/۱۴	۷۰	کل	

جدول ۲ - مقایسه میانگین نمره درک کنش گفتارهای غیرمستقیم در دانش آموزان شنوا به تفکیک پایه‌های تحصیلی

P-value	درجه آزادی	F آزمون	انحراف معیار	میانگین نمره درک کنش گفتارهای غیرمستقیم	تعداد	شاخص‌های آماری
۰/۳۷	۳	۳/۱۳	۱/۸۴	۸/۷۶	۲۱	اول
			۰/۶۸	۸/۹۳	۱۶	دوم
			۱/۰۷	۸/۹۶	۲۶	سوم
			۰/۵۳	۹/۰۷	۷	پیش‌دانشگاهی
			۱/۲۵	۸/۹۵	۷۰	کل

نمودار ۱ - مقایسه میانگین نمره کل کنش‌های و توانش‌های کاربردی زبان در دو گروه کم‌شنوا و شنوا به تفکیک پایه‌های تحصیلی

لازم به ذکر است که به علت یکسان بودن حجم نمونه برای دو جنس دختر و پسر در پایه‌های تحصیلی مختلف و محدودیت‌های پژوهش، مقایسه بین دو جنس صورت نگرفته است.

بحث

همان‌گونه که در یافته‌های پژوهش ملاحظه می‌شود در بین کنش‌های توانش‌های کاربردی زبان در دانش آموزان کم‌شنوا بین پایه‌های تحصیلی مختلف، در درک نوشتاری استعاره، درک تصویری استعاره، بیان استعاره، درک نوشتاری ضربالمثل، درک جملات طنزآمیز و نمره کل کنش‌ها و توانش‌های کاربردی تفاوت معنی دار است. با بررسی جداول و نمودارهای بدست آمده ملاحظه می‌شود که در تمام کنش‌های توانش‌های کاربردی زبان در دانش آموزان کم‌شنوا نمره میانگین‌ها از پایه اول تا پیش‌دانشگاهی روند رو به افزایش داشته است. این موضوع نشان‌دهنده تأثیر آموزش و محیط اجتماعی در کسب این توانش‌ها

می‌باشد. بدین معنی که با افزایش سن و پایه تحصیلی این دانش آموزان، به مراتب تعاملات و برخوردهای اجتماعی آنان افزایش یافته و در موقعیت‌ها و بافت‌های مختلف اجتماعی و تحصیلی با مفاهیم انتزاعی بیشتری مواجه شده‌اند. نتیجه این قسمت از پژوهش با تحقیق رتینهوس و کنیون (۱۹۹۱) مطابقت دارد که یادگیری استعاره را در کم‌شنوایان ۶-۱۹ ساله مورد مطالعه قرار داده و نتیجه گرفته بودند که بین سن و یادگیری استعاره ارتباط معنی‌داری وجود دارد (۱۴). بنابراین در پژوهش حاضر نیز توانش‌هایی چون استعاره، ضربالمثل و درک جملات طنزآمیز با افزایش سن، افزایش یافته‌اند. از سوی دیگر با بررسی کنش‌ها و توانش‌های دانش آموزان کم‌شنوا پایه تحصیلی اول دیبرستان ملاحظه می‌گردد که قادر به درک تقریباً نیمی از استعاره‌ها و ضربالمثل‌ها بوده‌اند و این بخش از تحقیق با پژوهش‌های صورت‌گرفته بوسیله پژوهشگران کالج گالادت (۱۹۸۰)، پژوهش ایران‌نژاد در دانشگاه ایلینوی (۱۹۸۰) و پژوهش رتینهوس (۱۹۸۲) مطابقت دارد که در مجموع این پژوهشها اظهار می‌کنند که دانش آموزان کم‌شنوا قادر به درک استعاره‌های زبان خود می‌باشند (۱۰، ۱۱، ۱۳).

با مقایسه میانگین نمره‌های هریک از کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان در دانش آموزان شنوا در پایه‌های تحصیلی اول تا پیش‌دانشگاهی ملاحظه می‌شود که فقط در درک نوشتاری ضربالمثل بین پایه اول و دوم، اول و سوم، دوم و پیش‌دانشگاهی تفاوت معنی دار وجود دارد و در سایر موارد بین پایه‌های تحصیلی اول تا پیش‌دانشگاهی تفاوت معنی دار نیست. با بررسی کلی می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که یادگیری کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان در افراد شنوا تا پایه تحصیلی اول متوسطه (یعنی حدود سن ۱۵-۱۶ سالگی) صورت گرفته است. این موضوع با دیدگاه شولتز (۱۹۷۴) مطابقت دارد که اظهار می‌کند نوجوانان بزرگتر (در مقطع دیبرستان) زبان را به طور خلاقالنه در سخنان کنایه‌دار، شوخی‌ها، کلمات و جملات دو معنایی استفاده

در مجموع آنچه قابل استنباط است این که کم شنوایان نسبت به شنوایان در جنبه کاربردشناسی زبان تأخیر دارند.

نتیجه‌گیری

دانش آموزان کم شنوایان نسبت به دانش آموزان شنوا، توانش‌های کاربردی زبان را کمتر درک گرده و بیان می‌کنند. بدین معنی که ممکن است کم شنوایها بتوانند با توجه به بافت زبان یا بافت موقعیتی منظور گوینده را متوجه شوند ولی خود قادر به بیان این توانش‌ها یا استفاده مناسب از آنها در موقعیت خاص نیستند.

تشکر و قدردانی

از تمامی دانش آموزان و والدین و مسئولین محترم مدارس و کلیه عزیزانی که مارا در انجام این مطالعه یاری نمودند کمال تشکر را داریم.

می‌کنند(۲). همچنین این افراد به طور ارادی و خودکار از استعاره استفاده می‌کنند (گاردнер، کیرچر، وینر و پرکینز ۱۹۷۵). اونز (۱۹۹۶) نیز در رشد کاربردشناسی زبان چنین بیان می‌کند که کودکان در سنین ۱۵ - ۱۸ سالگی، برخی از ضرب المثل‌ها را درک می‌کنند، از طنز و کنایه و کلمات دومعنایی (مبهم) استفاده کرده و به طور ارادی و خودکار استعاره‌هایی را به کار می‌برند(۴).

با مقایسه میانگین نمره‌های هریک از کنش‌ها و توانش‌های کاربردی زبان در دو گروه کم شنوایان پایی می‌بریم که در کلیه کنش‌ها و توانش‌ها تفاوت معنی داری وجود دارد. به خصوص در قسمت بیان استعاره و بیان ضرب المثل این تفاوت‌ها بسیار قابل ملاحظه می‌باشد، این بدان معنی است که دانش آموزان کم شنوایان در این جنبه از زبان نسبت به دانش آموزان شنوا تأخیر دارند. با توجه به پژوهش شیرمر (۱۹۸۵) و با توجه به پژوهش‌های مختلف انجام شده در جنبه‌های مختلف زبان،

منابع:

- ۱- فالک، ج. اس. ترجمه غلامعلیزاده، خ. زبان‌شناسی و زبان (بررسی مفاهیم بنیادی)، مشهد، مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی، ۳۵- ۱۳۷۲: ۳۵ - ۲۲.
- 2- Bates E. Language and Context. New York, Academic Press, 1976.
- ۳- نیلی‌پور، ر. «زبان‌شناسی و آسیب‌شناسی زبان»، چاپ اول، تهران، انتشارات هرمس، ۱۳۸۰: ۵۹ - ۵۸.
- 4- Owens R E. Language Development: An Introduction. Forth Edition, Allyn Bacon publishers, 1996: 345 - 346, 355 - 357.
- 5- Mc Tear M F, Rumsden G C. Pragmatic Disability in children. London, whurr publishers LTD, 1992: 20
- 6- Lund N J, Duchan J F. Assessing children Language in Naturalistic Contexts. Newjersey, prentice - Hall, INC. 1983: 42 - 56
- 7- Kittay E F. Metaphor (Its Cognitive Force and Linguistic Structure), Oxford, Clarendon press, 1987: 97
- 8- Bench R J. Communication skills in Hearing - impaired children, London, whurr publishers, 1992: 21 - 22
- 9- Bishop D, Mogford k. Language Development in Exceptional Circumstances. USA, Lawrence Erlbaum Associates publishers, 1993: 123 - 124
- 10- Gallaudet Coll, Recent, Current and Projected Research at Gallaudet, Directions, 1980; 1(3):1-20
- 11- Iran - Nejad A, et al. The Comprehension of Metaphorical uses of English by Deaf children, Technical Report, N. 184
- 12- Rittenhouse RK, et al. Metaphor Conservation in Deaf and Hard - of - Hearing children, American - Annals - of - the - Deaf 1981; 126(4): 450 - 53
- 13- Rittenhouse RK, Stearns K. Teaching Metaphor to Deaf children, American - Annals - of - the - Deaf 1982; 127(1): 12 - 17
- 14- Rittenhouse R K, Kenyon PL. Conversation and Metaphor Acquisition in Hearing - Impaired children, American - Annals - of - the - Deaf 1991; 136(4): 313 - 20
- 15- Bryan V. The Right Hemisphere Language Battery, Second Edition, London, publishers LTD, 1995.